

Ψηφιακός Νάρκισσος

«ὥσπερ δε εν κατόπτρῳ εν τῷ ἐρώντι εαυτόν ορών λέλπθεν»
Πλάτωνος Φαίδρος

- kinige thes na vrethume? :-))))
- protimw na se koitw apo edw pouy kathomai
- giati? to xeris pos tha su doso ta panta?
- to kserw
- e lipon ti perimenis?
- den thelw
- ti ennois den thes? ti thes telika? (@_@)
- thelw na se khnygw xwris na se pianw
- mono ayto thes?
- thelw ki esy na me khnygas xwris na me pianeis
- kano kai tipote allo? :-(-
- kala kaneis
- kinige den eisai ikanos gia desmo
- yparxei vathiteros desmos apo to egw?
- kai pu lipon tha katalixei ayto? ti thes telika apo mena?
- na eimai monos moy mazi soy mazi sas mazi me oles sas
:-))))

- *oles? poies oles?*
- *OLES!*

Ο Κώστας ήταν και το πρώτο καμάκι στον αναβράζοντα ωκεανό των κοινωνικών δικτύων, καθώς χιλιάδες φωτογραφίες του φιγούραραν στις επιφάνειες εργασίας των λυσσαλέων θαυμαστριών του. Με τα μακριά μαλλιά, τα λαμπερά μάτια, τα χυμώδη χείλη και το γυμνασμένο κορμί, ο επονομαζόμενος «Κυνηγός» κατόρθωνε να κερδίζει με τη δύναμη της σαγήνης όσα κάποιοι άλλοι πάσχιζαν μάταια μια ζωή να κατακτήσουν με τη βία. Κορίτσια στο στάδιο της υπερσεξουαλικής τους εφηβείας, κοπέλες στο άνθος των πρωτόφαντων οργανισμών τους, γυναίκες στα πρόθυρα νευρικής διάλυσης λόγω ενδοσυζυγικής αγαμίας, καθώς και γριές που είχαν όψιμα εθιστεί στη χρήση υπολογιστή, κρεμούσαν στους εικονικούς τους τοίχους ολόκληρες προσωπογραφίες του ή και ζουμαρισμένα τμήματα του σώματός του, σε διάφορες πόζες και μορφές, σε ποικίλα μεγέθη και χρώματα. Από το ισόγειό του στις παρυφές του Κηφισού ο Κώστας είχε γίνει ο απόλυτος σταρ του διαδικτύου: τον κοίταζαν, τον ποθούσαν, τον χρειάζονταν, και πράγματι τον έβρισκαν προσωρινά στο κινητό, στο ιμέιλ και στο τσατ, μα καμιά τους δεν είχε ακόμα καταφέρει να γνωρίσει προσωπικά αυτόν τον σαρκικό, άσαρκο τύπο.

- *κυνηγέ σε θέλω*
- *είμαι δικός σου*
- *πότε θα σε δω;*
- *σήμερα δεν μπορώ (-_-)*
- *αύριο;*
- *ούτε αύριο μπορώ*
- *μεθαύριο; (^_~)*
- *μπορεί να μπορώ*
- *στείλε μήνυμα \(^_^)/*

- θα δω
- δεν αντέχω άλλο χωρίς εσένα (>_<)
- ΟΚ

ΟΚ από εδώ, ΟΚ από εκεί, ΟΚ παραπέρα, μα πέρα από ΟΚ δεν υπήρχε τίποτα, καμία ανταποδοτική κίνηση του Κυνηγού, καμία συμμόρφωση σε ηθονοθηρικές προτάσεις, καμία συναίνεση σε ακόλαστες ορέξεις, μονάχα υποσχέσεις και μετά αρνήσεις ή πρώτα αρνήσεις και μετά υποσχέσεις, με τη μία ή την άλλη φρούδα σειρά. Ο Κώστας έστριψε προσεκτικά τις ψηφιακές του παγίδες κι οι γυναίκες έπεφταν μέσα, τόσο μέσα, που μπορούσε να τις κάνει ό,τι ήθελε. Μα ο Κυνηγός δεν ήθελε να τις γδύσει και να τις αποδομήσει, αλλά να τις έχει πιασμένες στα βρόχια της γοπτείας του και να τις βλέπει να χτυπιούνται σαν τρελές από την έλλειψή του. Πανσεξουαλιστής χωρίς σεξ, ο Κώστας ήξερε τι ήθελαν, γι' αυτό και δεν τους το έδινε, κάνοντάς τες άνω ποταμών χωρίς καν να έχει μπει το νερό του στο αυλάκι τους. Βασανιστήριο του ψυχικού κέρσορα, να γλιστρά αλγοριθμικά πάνω στη σάρκα χωρίς να μπορεί να την αγγίξει.

- *kinige na peraso apo to spiti su?*
- *den exw spiti*
- *alhtia? kai pu menis?*
- *dhladh exw spiti ma twra exw... kosmo*
- *na peraso meta? otan o kosmos tha exi figi?*
- *meta?*
- *nai exo kati kalo na soy deixw...*
- *o kosmos den feygei pote*
- *pote? kai giati den ton dioxneis?*
- *o kosmos erxetai synexeia pros to meros moy*
- *like*
- *o kosmos me pothei*
- *like*

- *ο kosmos me...*
- *like*

Στον νου του ήρθε η ανελέητη εικόνα μιας ώριμης γυναίκας να τον εκλιπαρεί μέσω τσατ να συναντηθούν για να του προσφέρει τους χυμούς της, για να της προσφέρει τους χυμούς του, για να ρουφήξει ο καθένας τους χυμούς του άλλου ώσπου να μην έχουν απομείνει χυμοί για κανέναν άλλο στον κόσμο. Αυτομάτως θυμήθηκε την υπερώριμη γυναίκα που είχε συναντήσει μια φορά τυχαία, μα διόλου τυχαία, όπως αποδείχτηκε αργότερα, ένα μεσημέρι στον δρόμο για το Γυμνάσιο. Η γηραιά κυρία, που βιάδιζε αργά γιατί ήταν τυφλή παρότι έβλεπε τέλεια, είχε μαντέψει πως ο Κώστας θα ζούσε μια μακρά και πλήρη ζωή, αρκεί να μην καταλάβαινε ποτέ τον εαυτό του. Η ακόλουθη συνομιλία έμεινε στην ιστορία – τη δική τους.

- *Ξέρεις, παιδί μου, ο πατέρας σου βίασε τη μάνα σου.*
- *Τη δική μου; Πας καλά;*
- *Ναι, τη δική σου. Και μετά γεννήθηκες μισός.*
- *Μισός; Δηλαδή δεν είμαι ολόκληρος;*
- *Είσαι, αλλά δεν είσαι. Η αδελφή σου χάθηκε στη γέννα.*
- *Αδελφή; Ποια αδελφή;*
- *Και μετά ο πατέρας σου άρχισε να τρέχει.*
- *Προς τα πού;*
- *Να τρέχει συνέχεια, να μη σταματά ποτέ.*
- *Ναι, αλλά προς τα πού;*
- *Προς παντού. Να ρέει παντού. Να χύνεται παντού. Σαν ποταμός.*
- *Και τώρα τι θα κάνω;*
- *Το βαθύ νερό του διαδικτύου θα είναι για σένα ρηχό.*
- *Τι;*
- *Θα γίνεις κυνηγός και θα κυνηγάς όλη μέρα κι όλη νύχτα.*
- *Κυνηγός; Τέλεια!*

- Κι ύστερα θα ακολουθήσεις τον πατέρα σου και θα γείρεις στο πλάι του να κοιμηθείς.
- Εγώ πλάι σε βιαστή δεν κοιμάμαι.
- Κι όσο πιο καλά θα καθρεφτίζεσαι στο νερό του διαδίκτυου, τόσο πιο πολύ θα γέρνεις στο πλάι και θα γίνεσαι φυτό.
- Φυτό; Και τι φυτό θα γίνω; Γιρλάντα;
- Η γιρλάντα δεν είναι φυτό, ανόητο παιδί!
- Αλήθεια; Πάντα έτσι νόμιζα.
- Θα γίνεις νάρκισσος.
- Εγώ; Εγώ νάρκισσος; Εγώ νάρκισσος; Εγώ νάρκ...
- Ναι, Κωστάκη. Εσύ! *Narcissus Poeticus*...
- Ε όχι και ποιητής!
- Έτσι λέγεται επιστημονικά, δεν φταίω εγώ γι' αυτό.
- Για πες μου, όμως, πού ξέρεις τ' όνομά μου;
- Είμαι προφήτισσα.
- Και γιατί είσαι τυφλή;
- Γιατί είπα στον άντρα μου ότι περνάω καλύτερα στο κρεβάτι από εκείνον.
- Γιαγιά, δεν μας παρατάς λέω εγώ!

Η ελεεινή ανατροφή που είχε λάβει ο μικρός Κώστας τον είχε καταστήσει υπερβολικά εξυπνάκια ώστε να μπορεί να διακρίνει τη σοφία αυτής της θαυμαστής μάντισσας, που όχι μόνο τού έριχνε μισό κεφάλι, αν και ήταν μόλις ένα εξήντα μαζί με την καμπούρα, αλλά τον είπε και Κωστάκη. Το υποκοριστικό τού την έδινε στα νεύρα, επειδή δεν έδειχνε καμία συναίσθηση για το πόσο είχε ψηλώσει τις τελευταίες ώρες. Ο μικρός Κώστας μετριόταν καθημερινά στον τοίχο της κουζίνας κι έβρισκε ότι ψήλωνε τουλάχιστον δύο χιλιοστά την εβδομάδα. Η σεπτή γυναίκα τού είπε κι άλλα που ο μέλλον Κυνηγός, με την άγουρη νόσή του, δυστυχώς τα ξέχασε. Δυστυχώς. Διότι, αν τα θυμόταν, η νόσή του θα είχε ωριμάσει. Αν ο Κώστας θυμόταν την προφητεία της, «θα ταράζεσαι όποτε θα ταράζεται η εικόνα σου»,

θα κατόρθωνε να μην ταραάζεται όποτε κάποια γυναίκα πόσταρε μια φωτογραφία του που δεν τον κολάκευε ιδιαίτερα. Ένας εμπνευσμένος προσωπικός μονόλογος με τον τίτλο «Παρθένος Δίας», αναρτημένος στο φιλοσοφημένο του ιστολόγιο, έφερε στα μάτια των θαυμαστριών του ποταμούς αμφίθυμων δακρύων για τον Κυνηγό που τους άνοιγε την καρδιά του, μα ίσα ίσα για να κοιτάζουν μέσα της, όχι για να τους τη χαρίσει.

Έχασα τη μονάκριβη αδελφή μου, τον μόνο άνθρωπο με τον οποίο θα μπορούσα να ζήσω ως ολόκληρος άνθρωπος. Δίδυμη γέννηση, μονός θάνατος. Έκτοτε η ιδέα μιας αδελφής ψυχής με έκανε να απαρνιέμαι όλες τις γυναίκες που με θέλουν, να γεμίζω την έλλειψή της με το έλλειμμα μου. Κι όπως η ηχώ ερωτεύτηκε τη φωνή μου, έτσι κι εγώ ερωτεύτηκα τη φωνή της. Μα η φωνή της ηχούς αποκαλύφθηκε ως η φωνή της ηχούς της φωνής μου, και τότε έλαμψε μέσα μου η σπίθα του έρωτα για τον εαυτό μου, του μόνου έρωτα που μου είναι δυνατός. Δεν φταίω εγώ, αλλά η καταραμένη οθόνη, που μου έδειξε τι είμαι όταν με κοίταξε για πρώτη φορά. Η οθόνη του υπολογιστή με κοίταξε κατάματα και μου είπε ότι είμαι επίπεδος, κατ' εικόνα και ομοίωσή της. Κι όμως, δεν θα πεθάνω μόνος, θα πεθάνω μαζί με τον εαυτό μου, μπροστά στο τραγικό γυαλί. Μαζί με σένα, αγαπημένε μου Θεέ, απόλυτε Εαυτέ μου!

Η φωνή της ηχούς, όπως και όλες οι νυμφαίες φωνές που αντηχούσαν στον ψηφιακό του ορίζοντα, εκλιπαρούσαν τον ακατάδεχτο Κυνηγό να μην τις εγκαταλείψει, καθώς αυτός όδευε, όντας καθηλωμένος στην καρέκλα του, προς τον φυτικό εαυτό του. Φέροντας το σύνδρομο του εξαφανισθέντος διδύμου, μονάχα η μοναξιά τον συγκροτούσε ως ξεχωριστή μονάδα στο αχανές τοπίο της εικονικής πραγματικότητας. Εικονικό ανδρόγυνο, ήταν διάσημος διότι ήταν μόνος, αν δεν ήταν μόνος δεν θα ήταν διάσημος, αν δεν ήταν μόνος θα ήταν ένας ακόμα σύντροφος μίας ακόμα γυναίκας.

- *kinige eisai ena tipota*
- τίποτα
- *kinige esy peftis mesa stis erotikes sou pagides*
- παγίδες
- *kinige h filaytia einai h megaliteri apelpisia*
- απελπισία
- *kinige eisai ena andrikelo*
- ανδρείκελο
- *kinige eisai monadikos*
- μοναδικός
- *san olous tous allous*
- όλους τους άλλους

Στον τοίχο του ηλεκτρονικού σπηλαίου οι γυναίκες πόσταραν και μοιράζονταν το σωκρατικό στάτους, «Βλέπει τον εαυτό του, στο άτομο που έχει ερωτευτεί, σαν να κοιτάζεται στον καθρέφτη». Και το ακυβέρνητο κεφάλι του Κυνηγού, αιματοβαμμένο από τα αλλεπάλληλα χτυπήματά του πάνω στην οθόνη καθώς πάσχιζε να μπει μέσα της, να μπει μέσα του, να μπει μέσα της, άρχισε να ζαλίζεται και να γέρνει μπροστά, έπεσε σταδιακά σε νάρκη και μεταμορφώθηκε σε φυτό. Και η ηχώ του ρευστού βράχου που ονομάζεται διαδίκτυο επανέλαβε τις τελευταίες του λέξεις: «λοοογκ άουουουτ...»